

Németh Zsombor:

Lichtenberg Emil és együttese (1908–1944)¹

Lichtenberg Emil (1874–1944) neve ma már csak viszonylag szűk körben ismert, pedig előadóművészi és szakírói munkássága minden bizonnyal szerepet játszott abban, hogy a magyarországi oratórium- és kóruskultúra, tágabban véve a hangversenyélet mai fejlettségét elérje. A tanulmány fókuszában az általa alapított együttes áll: a Budapesti Ének- és Zenekaregyesület, amely 1919-ben a Magyar Nők Karénekegyesülete (alapítva 1907-ben), a Budapesti Karénekegyesület (1911) és a Budapesti Zenekaregyesület (1914) fúziójából jött létre. A tanulmány korabeli források és a 2. világháborút követő visszaemlékezések felhasználásával ismerteti Lichtenberg együtteseinek repertoárját – különös tekintettel a Magyarországon elsőként, vagy hosszú idő után először megszólaltatott művekre –, a közönségnevelésben betöltött szerepét – az ismeretterjesztő előadásokat és -kiadványokat –, illetve kísérletet tesz az előadói stílus rekonstruálására is a korabeli sajtóvisszhang, valamint fennmaradt előadási anyagok segítségével. Mindezen kívül szó esik az egyesület szervezeti felépítéséről, mindennapi működéséről is, illetve szerepéről korának társadalmában, hangversenyéletében.

¹ A 2014. október 30-án, az MTA BTK Zenetudományi Intézetben, *A holokauszt és a magyar zenei emlékezet* címmel rendezett konferencián elhangzott előadás absztraktja.